

דאסר דב ספא לאכיי ורבא האירנא כולתו ספק זכות שויינהו רבנן
לטבלינהו ביממא דשביעא סשום דרבי שמעון דתניא אחר תסחר אחר
אחר לכולן שלא תהא ספיקת ביניהם, דש"א אחר תסחר אחר סעשת שש
תסחר אבל אמרו חכמים אסור לעשות בן שפא תבוא לידי ספק.
ואף אם מצינו כיו"ד (שם פ"י ה') דאם עברה וטבלה ביום ז'
דעלתה לה טבילה, בני"ד דחזרה וראתה דם, סתרה הראיה כל ז'
הנקיים וטבילתה כמו שלא היתה דכן כתוב בתרי"א (יו"ד פ"י קצ"ו
י') דאם ראתה דם אפילו בסוף יום הוי סתרה כל הימים ולכן ספיק
ש"ך שם פ"ק ז' דכיום ז' אין לפגול כלל אפילו סמוך לחשכה לו
ולכן מה שכתב ליסול את צפרניה ולהסיר שן תחובה ספיה לא מעלה
ולא סוריד, אף לסותר אביא כאן התנה על פ"י קצ"ח, כי וז"ל סאחר
דכבר נמנו ליסול הצפרנים אפילו אם צפורן אחת נשארה בידה שש
וטבלה צריכה טבילה אחרת וספ"ש היתה כן בני"ד דנשארה השן שהיא
חציצה נסורה לטבילה (פ"י תשובות מהרש"ם ח"א פ"י ע"ח).
רק עלינו יש לדון מאיזה יום תחיל לספור ימי נדה. ~~הנה~~ הנה
נ"ב הרשב"א הוא שמתחיל בנ"ה ז' ה' בזה"ל כל הנשים שראו דם
או שטמאות משוט כתם צריכות להסתיק כטתרה קודם שתתחיל לספור
ז"נ שלה ואפעפ"י שהרנישה שפסקו דמיה לעולם היא כחזקת טמא
עד שתברוק ותמצא מהורה עכ"ל וב"כ פ"י (יו"ד פ"י קצ"ו, ה')
וכאשר אישה זו לא בדקה קודם צ"ח אם נסתם סעייתה באותו יום
שפירטה נדה ה"ז בחזקת טמא וצריכה ללבוש לסתר חלוק הברוק לה
שאי' בו כתם ולחזור ולברוק סמוך לבין השמשות אם מהורה היא
(שם פ"י ה') ואז מונה למחרתו דכן מצינו שאחר מן הטעמים
דבנות בותים נדות הוא דיום שפוסקות בו סופרות למנין ז' (נדה ל.).
וא"ת הלא האשה הזאת לא בדקה כ"א אחרי צ"ח ואולי היתה
הרגשת כובד באבריה רק סימן שרם נדה ~~בממש~~ ממשמש וכא והראיה
בעצמה לא היתה כ"א אחרי צ"ח וא"כ לא נהיתה זבה [רק ראתה דם
כאשה מהורה וצריכה להסתין ה' ימים עם יום שראתה בו ותפסוק
לעת ערב ותספור ז"נ (פ"י יו"ד קצ"ו י"א סוף חנה) וי"ל
דבסי' ק"צ פ"י ה' מצינו דאם הרנישה שנפתח מקורה להוציא דם
וברקה אח"כ ולא מצאה כלום יש מי שאומר שהיא טמא, עאכ"ו
בני"ד דמצאה אח"כ דם בבגדה דמתקנין דראיתה באה תיכף עם כובד
אבריה ולא ~~בממש~~ מתקנין לומר שתהא צריכה להסתין ה' ימים תהא
הן הפתות ה' ימים כדלא שמש נוסה גזרה רחוקה היא וכ"ע לא פליגי
דאשה בתוך ימי ספירתה פוסקת באותו יום בטהרה ומונה למחרת (פ"י
פ"י קצ"ו ש"ך סק"כ וס"ז סק"ח) וסיועא לדברי אלה בפ"י פ"י קצ"ו
סק"ב דמביא ראיה דעיקר הטומאה בעקירת הדם מבית הפנימי לבית
החיצון ובמעיל צדקה פ"י ל"ב שהתיר אשה שתספור ז"נ מיד שפסקה
בטהרה בלא ה' ימים אף אם טבלה כליל י"נ מתחלת וסתה וראתה בבואה
לביתה עד שלא נזדקקה לבעלה. והנלע"ד כתבתי.